

అట్టెక్కింది చిట్టా కందుకూరి వెంకటమహాలక్ష్మి

ఏమండోయి! చూసారా ఇదీ! మళ్ళీ కాసుల పెర్లు ఫెషనయి పోయాయండోయి! ఇంత పొడుగుందా? ఎన్ని కాసులనుకుంటున్నారు?" అయిదు కాసులుట! మూడు, నాలుక్కాసుల్లో కూడా నాజూగా, చక్కగా చేస్తున్నారుట. ఎంత చిత్రమో చూడండి! మా బామ్మ మెళ్ళో పాతిక్కాసుల కాసుల పేరుండేది. ధరలు పెరిగిపోవడంతోపాటు తక్కువ, తక్కువ బంగారాలతో పెద్ద పెద్ద నగలు చెయ్యడం కూడా నేర్చుకున్నారీ కంసాలాళ్ళు. మొన్న మినాక్షిగారు మూడు గ్రాములకి గొలుసు చేయించుకోచ్చింది. ఎంత బాగుందనుకున్నారు!" అంటూ చెప్పుకుపోతోంది శాలిని.

అనంతం తింటోన్నది సాంబారన్నమే అయినా అది గొంతుక దగ్గరే అగిపోయి, దిగనని మొరాయింది. అతని కంఠానికి కారణం లేకపోలేదు.

శాలినికి నగల పిచ్చెక్కువ. చూసిన నగల్లా చేయించుకోవాలన్న పిచ్చిసరదా వున్నా. ఆ సరదా అన్న దానికూడా అంతూ వంతూ వుండాలనుకుంటాడు అనంతం. పైగా తమ తాపాతుని బట్టి మనులుకోవాలనుకునే స్వభావం అనంతంది.

అనంతం తాలూకా ఆఫీసులో గుమాస్తా! గవర్నమెంటు ఇచ్చిన జీతం జీతంలాగే సంసారానికి ఖర్చయిపోతుంది. పైసోచ్చే పైసో, పరకా, ఓవర్ టైం వేస్తే వచ్చే డబ్బులు తెచ్చి భార్యపేర బ్యాంకిలో వేస్తున్నాడు అలా, అలా కొన్నాళ్ళు దాది, ఓ చిన్న ఇల్లుకొని అందులోకి అందమైన ఫర్నిచర్, ఫ్రజ్, మిక్సీ వగైరాల్లాంటివన్నీ సమకూర్చుకుని అనుభవించి, అనందించాలని అతని కోరిక.

కానీ శాలిని అతని కోరికల్ని కోరికలుగానే మిగిల్చి వేస్తోంది. ఆఖరికి ఇంట్లో వంటకి నాలుగు స్త్రీలు పాత్రలు కూడా కొననివ్వలేదు.

"ఎందుకండీ! అనవసరంగా బోల్కొ డబ్బేసి ఆ స్త్రీలు గిన్నేలు కొనడం! బట్టలు పాతబడిపోతే అవి ఇచ్చి కొనొచ్చు!" మిక్సీకొందాం" అంటే ఎందుకూ మిక్సీ వెయ్యి రూపాయలు తగలేని కొనడం! అందులో ఏది పాడయినా దాని రిపేర్లకి బోల్కొ సాము దాని ముఖాన్ని పెట్టాలి" అనేది, అలాగే ఫ్రజ్ కొందాం వేసంకాలం హాయిగా అన్నీ చల్లగా తాగొచ్చు, తినొచ్చు" అంటే, నాలుగువేలు తగలేని

ఫ్రజ్ ఎందుకు? అది ఉపయోగపడేది వేసవి నాలుగైదు నెలలేకదా? మిగతా సీజనంతా చండగ్, పైగా బోల్కొ కరెంటు ఖర్చు కూడాను! అనేది ఇలా అనంతం ముచ్చటపడే ప్రతిదానికి ఏదో కారణాలు, అడ్డంకులు చెప్పి కొననిచ్చేదికాదు. పోనీ అవన్నీ పచ్చగానీ ఓ చోట చిన్న ఇల్లు కోసుకుందాం" అంటే - "బ్రాన్సుఫర్ ఉద్యోగంవాళ్ళం మన కొండుకు ఇల్లు? రిటైరయ్యాక చూసుకోవచ్చు - తీరా ఇక్కడ కొన్నాకా బదిలీ అయిపోతే అచ్చెలకున్నవాళ్ళు ఇల్లంతా నాశనం చేస్తారు. దాని రిపేర్లకి మళ్ళీ రెట్టంపు అవుతుందంటూ ఆ ఆలోచన ఏ విరమింపజేసింది శాలిని.

కిక్కురు మనలేని అనంతం మాత్రం అమెని బంగారు కొననివ్వకుండా అపుచెయ్యలేక పోయాడు. ఆఖరికొ రోజు ధైర్యం చిక్కబట్టుకుని అంతంత బంగారం మన కొండుకు శాలిని! "అన్నమాటలకి వెంటనే అదేమిటండీ! డబ్బుకి విలువ తగ్గిపోతోంది, బంగారు ఖరీదు రోజు, రోజుకీ పెరిగిపోతోంది - నేను నాలుగేళ్ళ క్రితం వెయ్యి రూపాయలకి కొన్నకాసు ఇప్పుడు పదిహేనోంలయింది! అలా చేతిలో వున్నప్పుడల్లా బంగారంకొని పడేస్తుంటే దాని ఖరీదు పెరుగుతోందే తప్ప తరగటం లేదు!" అంటూ అతన్ని మళ్ళా మాట్లాడనివ్వకుండా చేసింది. ఆ చెబ్బితో అతను శాలిని చెప్పేదన్నీ విని ఊ కొట్టడం తప్ప ఏం మాట్లాడలేక పోయాడు. కానీ అతని తోటి వాళ్ళంతా చిన్న ఇల్లు కట్టుకోడం, ఇంట్లో సామాను కూర్చుకోడం వంటివి చేస్తుంటే అనంతంలో కూడా ఆ కోరిక బలపడసాగింది. కానీ శాలిని అతన్నామాటలు తలవనన్నా తలవనిచ్చేది కాదు. పైగా తనంతం తనతోటి వారి గురించి చెప్పడం ప్రారంభించగానే, తను కూడా ఇరుగు పొరుగులు చేయించుకునే నగల గురించే, లేదా తన అదృష్టాన్ని కొనియాడి, "నీ భర్త చాలా ఉద్యమించి పొగుడుతున్నారనో చెప్తూ అను

తాన్ని ఉబ్బెయ్యగారికి ప్రయత్నించేది. ఏ రకంగానూ శాలిని కొరుకుబడక పోవడంతో గతిలేక అనంతమే నోరు మూసుకుని కూర్చునేవాడు. కానీ అతనిలోని కోరికల్ని మాత్రం సమాధి చెయ్యలేక పోతున్నాడు. అందుకు మార్గాలని అన్వేషించసాగాడు. ఎలాగైనా తన స్నేహితుల్లా తనూ ఓ చిన్న ఇల్లు కొనుక్కోవాలన్న కోరిక రోజు రోజుకీ అతనిలో బలపడసాగింది ఒకరిద్దరి స్నేహితుల్లో భార్యవేత బంగారాన్ని కొనిపించడం ఎలా మాన్పించాలా? అని ఆలోచించాడు - కూడా. "ఇకనుంచి నీ భార్యపేర డబ్బెయ్యకు, దాంతో ఆమె నీకు తెలికుండా ఆ డబ్బుతీసి నగలు చేయించుకోవడం మానేస్తుంది" అని సలహా ఇచ్చారు. "అదీ బాగుందనుకుని వేరే ఎక్కపుంటు తెరుచుకుని డబ్బు తనపేర దాచసాగాడు.

అకస్మాత్తుగా ఓ రోజు అనంతాన్ని నిలబెట్టి "ఈ మధ్యనా ఎక్కపుంటులో డబ్బెయ్యటం లేదు, ఏం చేస్తున్నాడు?" అంటూ శాలిని అడిగిన దానికి, "పై రాబడి తగ్గిపోయిందన్నాడు నసుగుతూ. అయితే ఓవర్ టైమ్ డబ్బేదీ?" అని నిలదీయగానే తెల్లముఖంవేసి చూస్తున్న అనంతం ముందుకీ అతను తనపేర వేరేగా ఎక్కపుంటు తెరిచి దాచిన పాస్ బుక్కు పెసిరి "ఎందుకీ అబద్ధాలు? పెళ్లాం దగ్గరే దాపరికాలిస్తున్నానని? ఎంత చాటుగా మీ బట్టల మధ్య దాచుకుంటే మాత్రం నాకు కనబడదనుకున్నారా? అందుకే పెద్దవాళ్లు దొంగతనం, మరోటి దాగదన్నారు!" అంటూ నానా హంగామా చేసింది. పట్టుబడ్డ దొంగలా నోరుమూసుకోవడం తప్ప మారు మాట్లాడలేని అనంతం మర్నాడే ఆ డబ్బుని శాలిని ఎక్కపుంటుకి మార్చి తన ఎక్కపుంటు కొట్టేసేసి పారేసాడు. ఆ నాటి లగాయతూ మళ్ళీ డబ్బు పోగవగానే నగలు చేయించుకుంటూ, తన తెలివికి తనే సంబరపడి, పొగుడుకుంటూ, బంగారం

గట్టెక్కించిన చిట్టా

కొన్నందువల్ల వుండే లాభాలని భర్తకి చెప్పి మురిసిపోయేది పైగా ఇరుగు, పొరుగులు తన అప్పుష్టాన్ని చూడలేక ఎలా అసూయపడుతున్నారో చెప్పి ఆనందించేది. మూగవాడిలా అనంతం ఆమె చెప్పేదన్నీ విని బాగుంది" అనడం మాత్రం అలవర్చుకున్నాడు.

చిన్న చిన్న నగలనుంచి ఇప్పుడు పెద్ద పెద్ద నగల మీదకి మళ్ళింది శాలిని వృష్టి. కాసుల పేరయ్యాక పడ్డాణం, తరవాత రవ్వల చుమ్మలు, తరవాత రవ్వల నెక్లెస్సు అని వరసపెట్టి చెప్తున్న లిస్టు వింటున్నప్పుడు గుండె ఆగినంత పనయ్యేది అనంతానికి, నగల వ్యామోహం పెరుగుతున్న గొడ్డీ, ఇంట్లో సరైన బట్టలు కొననివ్వక పోవడమే కాకుండా, ఆఖరికి తిండి ఖర్చునూ... గ్గించేసింది శాలిని రోజు కొక్కసారే కాఫీ ఇచ్చేది. పెండి పంటలమాట ఎత్తవ్వనేది. నూనె, నెయ్యి అలాగైనా పాడిచేస్తాయనేది. అన్నంలోకి కూడా ఒక పదార్థం తప్ప వండేదికాదు. భార్య నడత అనంతానికి చాలా విరాళోసింది. ఇప్పటికీ శాలిని పాతిక తులాలవాకా బంగారంకొంది. ఇంకా తృప్తి తీరినట్లులేదు. చేతి ఖర్చుకి చిల్లిగవ్వ ఇచ్చేదికాదు. ఇచ్చినా వాటి ఖర్చులు పైసలీతే చెప్పవలసిందే! రోజల్లా కష్టపడి వచ్చే అనంతానికి సరియైన తిండయినా వుండేదికాదు.

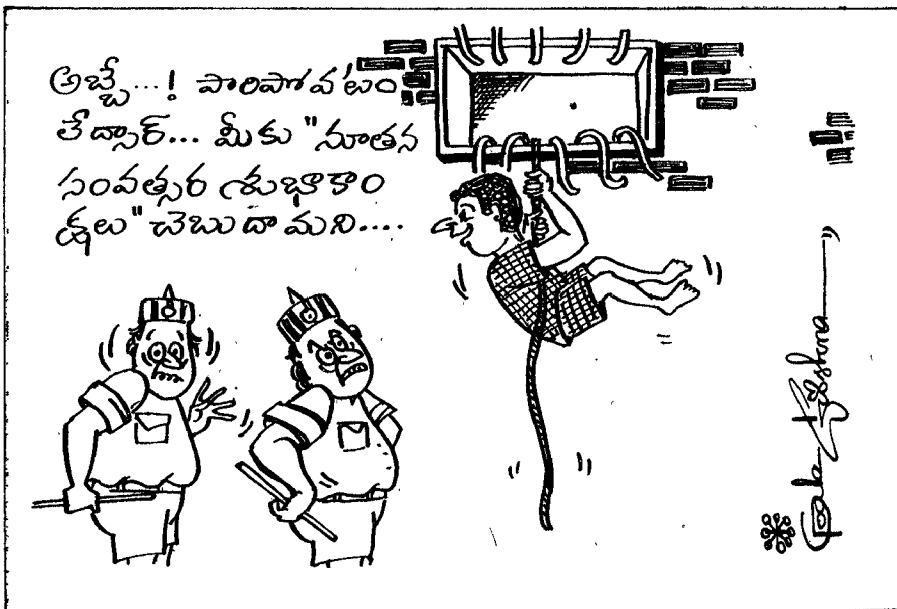
ఇరుగు పొరుగులు శాలిని చూపే నగల గురించి వారి వారి భర్తలకి చెప్పడంతో, అనంతం వుడ్డి లంచగొండి అనీ, లేకపోతే గుమాస్తా ఉద్యోగంలో ఎవరు పెళ్లానికన్న నగలు చేయించగలడని వారి భార్యల్ని పూరడించేవారు. అందులో కొందరు అనంతం మఖం మీదే ఈ విషయమన్నారు కూడా.

అది అలా వెళ్లి వెళ్లి అనంతం అఫీసు దాకా కూడా పోవడంతో అతని గుండెల్లో ఎక్కువైన రైళ్లు పరిగెత్తసాగాయి. ఇదిలా విషమించి ఉద్యోగం వూడే రోజు కూడా వస్తుందేమో అని గాబరా పడసాగాడు. ఆ మాటే శాలిని దగ్గర అనబోతే "మీ కంతా గాబరా, కంగారూ ఎక్కువండి! ఎవడేం చేస్తాడు? అవన్నీ మా పుట్టింటారు చేయించారని చెప్తాను. రానివ్వండి ఎవడోస్తాడో?!" అని కొట్టి పారేసింది. ఇక శాలినితో మాట్లాడి ప్రయోజనం లేదన్న నిశ్చయాని కొచ్చేసాడు అనంతం. ఇక జరిగేదేదో జరుగుతుందని దేముడిమీద భారంవేసి పూరుకున్నాడనంతం.

పేరంటాళ్ళెట్టి ముగించుకుని ఇంటికి బయలుదేరేసరికి చీకటి పడింది. ఇంకా రెండు సందులు దాటేగానే ఇల్లూరారు. శాలిని గబగబా నడుచుకుంటూ వెళ్ళసాగింది. వెనకనుంచి పైకిల్ మీదొచ్చిన ఓ వ్యక్తి శాలిని పక్కనుంచే రాసుకుని పోతూ ఆమె మెడలోని గొలుసుని లాగబోయాడు. ఇంతలో ఆమె పెట్టిన కేకలకి ఆ పైకిల్ అసామీ మరో సందులోకి పారిపోయాడు.

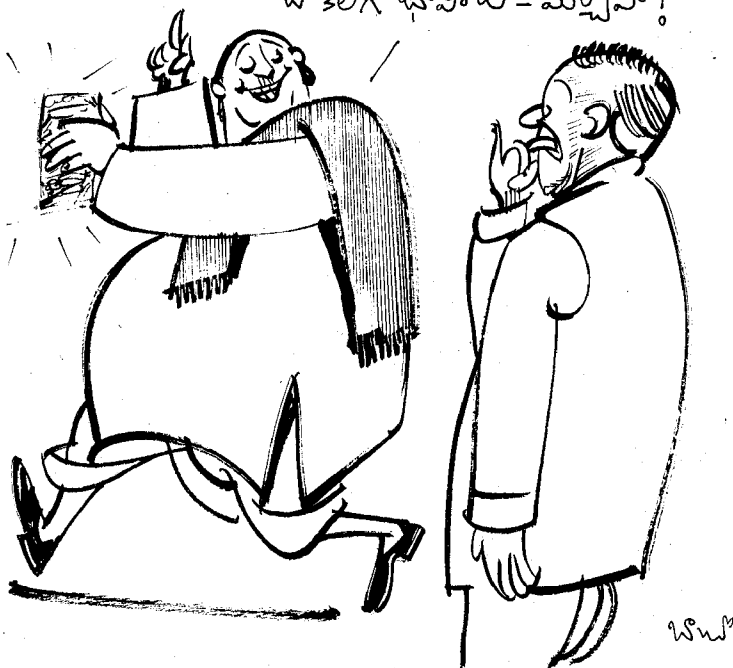
ఆమె కేకలు విని టైటికొచ్చిన జనం ఆమె అన్ని నగలేసుకుని చీకట్లో పంటరిగా వెళ్ళున్నందుకు ఆమెనే నిందించారు. దాంతో శాలినికీ నగలేసుకుని టైటి కెళ్ళాలంటేనే దడ ప్రారంభమయింది. పైగా నగల గురించి జరిగే పాత్యల గురించి. అనంతం రోజూ పేపరు చదివి చెప్పే వార్తలు వింటుంటే శాలినికీ చమటలు పోసేవి. కానీ పైకి ఎవీ తలకుండా పూరుకునేది. ఏ మాత్రం తన భయాన్ని భర్త ఎదుట వ్యక్త పరిచినా ఇక తన్నీ నగలు చేయించుకోనివ్వడన్న భయంతో - ఆనాడు పైకిల్ అసామీ గొలుసు లాగిన విషయం కూడా అనంతానికి చెప్పలేదు.

క్యాంపు కెళ్ళిన అనంతం దిలిగ్రాము చూసుకుని వెంటనే ఆదరా, బాదరాగా ఇంటికిచ్చాడు. తలుపుతీసి ఘెల్లు మంటూ గోలపెడుతున్న శాలినిని పూరుకోపట్టడం అనంతంవల్ల కావటంలేదు. ఏడ్చి, ఏడ్చి అలిసిపోయిన శాలిని అనంతానికి జరిగిన కథ చెప్పడం ప్రారంభించింది. అతను టూర్ కెళ్ళిన మర్నాడు సాయంకాలం ఎవరో ముగ్గురు వ్యక్తులు తలుపుకొట్టి, మీ పేరడిగారని, మీ స్నేహితులనుకుని తలుపు తెయ్యగానే అందులో ఇద్దరోచ్చి నా నోరు నొక్కి, నన్నోమూల తాడేసి కుర్చీకి కట్టిసారని, మూడోవాడు తలుపులోపల గడియపెట్టి కత్తి చూపించి "అరిస్తే చంపేస్తా"మని బెదిరించాడని, మొదటి ఇద్దరూ బీరువా తాళాలడిగి తీసుకుని మొత్తం నగలు, విలువైన సరుకులు మూట గట్టుకున్నారని, పైగా తన వంటిమిదున్న నగలు కూడా తీసుకెళ్ళిపోయారని, వెళ్తూ, వెళ్తూ టైటగొళ్ళింపెట్టి మరీ వెళ్ళారని, మర్నాడు పని మనిషాచ్చి తలుపులు తీసి నా కట్టు విప్పేదాకా అలా ఎదుస్తూ

ఇ'వేమన' పద్యాలు

ఇప్పుడు నొక్కిచ్చిన ప్రస్తుతం
 ఓ కలగా భావించి - మర్చిపో!

కలలోని సంవదెల్లను
 కలలో మేల్కొనిన తోడ గానక బోవునె
 ఇల భోగ భాగ్యగణములు
 కలరీతిగ నమ్మవలెను ఘనముగ వేమా.

పడున్నానని చెప్పి గోడు, గోడున విడవసాగింది.
 విడుస్తూ అనంతం పర్వతో ముక్కు తుడుచు-
 కుంది.

అన్నీ విన్న అనంతం పోలీసు రిపోర్టిస్తానంటూ
 గబగబా బైటి కెళ్ళిపోయాడు.

వారం, పది రోజులు పోలీసు స్వేషనమృట తిరిగిన
 మీదట, ఇదిగో అంటూ వాళ్ళు రంగంలోకి
 దూకారని, తెలిసిన పెద్ద వాళ్ళని పట్టుకుని పోలీసు
 డిపార్టుమెంటుకి చెప్పించడంవల్ల అనంతం ఇంట
 జరిగిన దొగతనం గురించి సీరియస్ గా దర్యాప్తు

గట్టిక్కించిన చిట్కా

జరుగుతోందని చెప్పిన వార్తలు విని శాలిని కాస్త
 సంబరపడింది.

అప్పుడప్పుడు అంత కష్టపడి చేయించుకున్న
 నగలన్నీ పోయినందుకు శోకాలిడుతూ కూర్చునేది
 ఇరుగు పొరుగుల కళ్ళు పడ్డాయని తెట్టిపోసింది.
 'బంగారం పోతపోయింది కనీసం నీ ప్రాణాలు

దక్కాయి. డబ్బుకోసం భార్య, భర్తల్ని హత్యకూడా
 చేసారుట. మనం అదృష్టవంతులం, ఇంకో పూళ్లో
 డబ్బు, బంగారం పోయినా ఆ ఇంట్లో ఆదాన్ని రేపే
 చేసారుట కూడాను. అవన్నీ చూస్తుంటే, మనం
 చాలా అదృష్టవంతుల మనుకోవాలి. నగలు పోతే
 మళ్ళీ చేయించుకోవచ్చు. అవిపోతే బ్రతకలేం
 అంటూ పూరడించేవాడు అనంతం.

ఆ సంఘటన తరవాత శాలిని పుస్తెల్ని తాడుకి
 గుచ్చి మెళ్ళో వేసుకుని, చేతికి గాజు లేసుకోడం
 ప్రారంభించింది. ఒకటి రెండుసార్లు అనంతం ఓ
 నాలుగువేలు అప్పుచేసి తెస్తాను కనీసం పుస్తెల-
 తాడు చేయించుకోమని శాలినికి చెప్పాడు. ఆ
 సంఘటనతో భయపడిపోయిన శాలిని ఒడ్డుగాక
 ఒడ్డంది. ఆ రెండు సంఘటనలతో శాలినికి
 నగలంటేనే దడ వణుకు పుట్టి బైటి కెళ్ళటప్పుడు
 చెవినున్న దుడ్డులు సహితం తీసేసి మరీ వెళ్ళేది.

'శాలిని! శాలిని!' అంటూ రెండు గంటలకే ఆఫీసు
 నుంచి ఇంటికిచ్చిన అనంతం ముఖంలోని ఆనందం
 చూసి ఏమిటండీ! అంత సంతోషంగా పున్నారా?
 అన్న మాటలకి 'అనందం కాదా? పోలీసులు
 దొంగల్ని పట్టుకున్నారుట, నీ బంగారం మంతా
 దొరికిందిట, కానీ అదంతా కరిగించి ముద్ద
 చేసారుట, ఆ ముద్దని మనకిచ్చేస్తారుట. దాంతో
 మళ్ళీ నువ్వు నీ నగలు చేయించుకోవచ్చు. దానికి
 మళ్ళీ మనకి మజారియే అవుతుందనుకో! ఏం
 చేస్తాం? ఏదో అసలన్నా దక్కతోంది' అంటూ
 చేప్పుకు పోతున్న అనంతం మాటల్ని శాలిని
 అనందం పట్టలేక 'నిజంగానా? నిజంగా
 దొరికిందా?' అంటూ అనంతం భుజాల్ని పట్టు-
 కుని కుదిపెయ్యసాగింది. నిజమేనే! నీ పాతనగలన్నీ
 మళ్ళీ వచ్చేస్తాయి.

'బాబోయ్ యింక నగలు మాత్రం వద్దండీ!
 మీరన్నట్టు ఆ దొంగలు నా ప్రాణాన్ని కాపాడి, ఆ
 బంగారం మొక్కటి ఎత్తుకెళ్ళి పోయారు. మళ్ళీ
 పీటకోసం మరొకడొచ్చి ఏం చేసినా ప్రమాదం
 కూడాను! ఇప్పుడు యింత బంగారం వుందని
 ఊరంతా ఈ దొంగలవల్ల తెలిసి పోయింది. అది మీ
 చేతికి యివ్వగానే, అటునుంచటే బజార్లోకెళ్ళి,
 అమ్మేసి బ్యాంకిలో ఆ డబ్బేసి రండి. ఎక్కడన్నా
 మంచి ఇల్లు అమ్మకానికొస్తే ఆ డబ్బుతో కొనేద్దాం.
 అదయితే ఎవ్వరూ ఎత్తుకు పోరు. అంటూ
 చెప్పుకు పోతున్న భార్యని చూసి లోపలోపల్లో
 సంతోషించాడు అనంతం.

స్నేహితులచేత ఆడించిన ఈ నాటకం విజయ-
 వంత మయిందన్న సంగతి అనంతానికి, స్నేహితు-
 లకి, మాత్రమే తెల్పు. అనంతం కోరిక ఇన్నాళ్ళకి తీరి
 చక్కటి సొంత ఇంట్లో వుంటున్నప్పటికీ, శాలిని
 మాత్రం బోసి మెడతోనే వుంటోంది. అనంతం
 బ్రతిమాలినా మళ్ళీ నగల కొట్టువైపు వెళ్ళడంగాని,
 నగల గురించి తలవడంగాని చెయ్యలేదంటే
 నమ్మండి.